

„Isus Krist jučer je i danas onaj isti i zauvijek.“ (Heb 13:8)

KRUŽNO PISMO

Maj 2010

Sasvim srdočno pozdravljam vas svih u ime našeg skupocjenog Isusa Krista sa Riječi iz Matije 4:4:

„A On odgovori i reče: “Pisano je: Ne živi čovjek o samom kruhu, no o svakoj Riječi koja izlazi iz usta Božjih.”“ (5Moj 8:3)

Na početku govorio je Bog: „*Neka bude svijetlost!*“, i bi svijetlost. I rastavi Bog svijetlost od tame. Na početku je bila Riječ, ne interpretacija. „*U početku bila je Riječ (hebr. dabar – govornik) ... U Njoj beše život, i život beše vidjelo ljudima ...*“ (Ivan 1:1-5). Onaj stvarno vjernik čovjek ne živi samo zemaljski od kruha nego duševno od svake Riječi, koja dolazi iz usta Božjih. Bog netreba ni jednu Riječ povući nazad, svejedno, kada, gdje, komu, dali je u Starom ili u Novom Oporuci govorio. Ali od početka je bilo obadvoje: Svijetlost i tama, dan i noć, vjernost i nevjernost, poslušnost i neposlušnost, dobro i zlo – život i smrt. Tako će ostati od kraja.

U svakoj Božijom Riječi je klica života, ali tek kada se kao sjeme u srce vjenika usije iznikne život iz njega (Marko 4:26-29). Prema Mat 13 sijao je sijač dobro sjeme i dok su ljudi spavali, došao je neprijatelj i posijao je svoje sjeme. Obadvoje, pšenica i korov će rasti do berbe. Sam Gospod je objasnio prisposobu: „*Koji sije dobro sjeme ono je Sin čovječji; a njiva je svijet; a dobro sjeme sinovi su kraljevstva, a kukolj sinovi su zla; a neprijatelj koji ga je posijao jeste đavao; a žetva je posledak ovoga vijeka; a žeteoci su anđeli*“ (podgl. 37-39). Iza kako je sijač posijao Riječ (Marko 4:14, Luka 8:11) sije neprijatelj prisposobu iza njega. Jedno je istina a drugo je laž i prijevara.

Prvo je nastupio Mojsije sa istinom Riječi, jer se je Bog sjetio obećanja, koju je On dao Abrahamu (1Moj 15:13). Onda je nastupio Balam, da narod Božiji digne sa pravog puta. (4Moj 22-24).

Prvo je nastupio Krist, proročeni prorok (5Moj 18:18; Dj.Ap 3:22-23; Dj.Ap 7:37-38); On je posijao Riječ. Onda je došao antikrst i falsi prorok (1Ivan 2:18; Otk 16:13); on je sijao prisposobu. I false kriste, to znači falsi pouljani čine to još uvijek. Oni čak imaju i čuda za pokazati, koja uzimaju kao svoju potvrdu (Mat 7:21-23), tako da i izabrani čak moraju paziti da ne budu zavedeni (Mat 24:24).

Kao prvo su nastupili istiniti Apostoli, onda tak falsi (2Kor 11:13; Otk 2:2).

Prvo su izabrani Apostoli Gospodjevi proširili istinitu nauku (Dj.Ap 2:42; Ef 2:20), onda su uveli falsi Apostoli pokravenu nauku (2Kor 11:1-13;

2Pet 2:1).

Prvo je nastupio br. Branham kao evangelista, onda mnogi samonazvani evangelisti-lječeni, koji su slušaocima blagostanje evanđelja propovijedali i svi skupa njihovo milione dolara blagostanje ogradili.

Što se događa u našem vremenu? Što se dešava sada prema ljekovnim planom Božijim? Tko je nastupio prvi snagom Božijeg poziva da vijest Riječi nosi u cijeli svijet? Tko je poslije po svolom presudbi nastupio i proširio tudje nauke, takozvane „naročita otkrića“, da povuče učenike sa sobom?

Mat 24 i 25 su sa pogledom na zadnji odrez prije povratka Isukrsta, i za općinu jakom važni. Prvo odgovara vjerni Gospod glavna pitanja i opominje: „*Čuvajte se da vas ko ne prevari.*“ ON govori o ratovima, o potresima i o falsim prorocima, ali onda dolazi On na to najbitnije da govori: „*I propovjedit će se ovo evanđelje o kraljevstvu po svemu svetu za svjedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak*“ (Mat 24:14). To se nije desilo za doba Luthera ili Wesleya ili prije 100 godina. To se dešava sada i i mi to smijemo doživjeti: Puno evanđelje sa svim obećanjima će se svakom narodo kroz zaduju poslanicu oglasiti. Jednome za svjedočanstvo, drugome za poziv za vani (2Kor 6:14-18). To je vječju važeće evanđelje (Otk 14:6), koje je bilo na početku. Svako Božije djetе vjeruje i živi od svake Riječi i naročito je zahvalno za obećanja koja se ispunjavaju za naše vrijeme.

Onda govori Gospod dalje i opisuje događaje, koji će se do dolaska Sina čovječjeg i velike turobnosti, da baš i do kraja desiti. I opet slijedi nešto puno važno: „*Od smokve naučite se prispodobiti: kad se već njezine grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu leto. Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata*“ (Mat 24:32-33). Prema Iz 9:10 je Izrael stablo smokvino.

U Luci 21:24 govori naš Gospod unaprijed, što će se sa njima desiti: „*...i past će od ostrica mača, i odvest će se u ropstvo po svim narodima; i Jeruzalem će gaziti neznabošci dok se ne izvrše vremena nezna-bozaca.*“

Već onda postojalo je obećanje: „*Doista ću te skupiti svojega, Jakove, doista ću skupiti ostatak Izraelov; postavit ću ih zajedno kao ovce vosorske, kao stado usred tora njihovog, bit će vrevla od ljudstva*“ (Mih 2:12).

„*I prebivat ćete u zemlji koju sam dao vašim očevima, i bit ćete mi narod i ja ću vam biti Bog*“ (Ez 36:28).

„*I Gospodin će naslijediti Judu, svoj deo, u zemlji svetoj, i opet će izabrati Jeruzalem*“ (Zah 2:12).

Gospod kaže svojima: „*Tako i vi kad vidite ovo da se dogoda, znajte da je blizu kraljevstvo Božje*“ (Luk 21:31). Amen! Prikupljanje onih dvanaest plemena Izraelovih po svim narodima nije samo jedan znak izmedju mnogih, nego je to „taj znak“ za skor povratak Isukrsta.

U Mat 24:39-41 govori onda Gospod o uzmaknutću, ako dvoje budu na polju, dvoje na mlinu i dvoje na jednom krevetu i jedno će biti primljeno, jedno ostaje nazad. Postoji opomena: „*Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin čovječji*“ (podgl. 44).

„*A kad one otidoše da kupe, dođe ženik, i gotove udoše s njim na svadbu,*

i zatvoriše se vrata“ (Mat 25:10).

U Mat 24:45 rekao je naš Gospod u parabol-govoru unaprijed, što se sa služinčadi mora desiti, prije nego se podglavlje 25 ispuni i zaručnik dođe. On postavlja pitanje: „*Tko je dakle taj vjerni i mudri sluga kojega je postavio gospodar njegov nad svojim domašnjima da im daje hranu na obrok?*“ – ne za vladati iznad sluga, nego svi koji služu u općini, da donese Riječ kao sviježe jelo i da je s njima dijele. Od te Riječi živimo mi sada naročito. Podglava 47 te također TAKO GOVORI GOSPOD: „*Zaista vam kažem: postaviti će ga nad svim imanjem svojim.*“ To je potpuna nadoknada i savršeni uvod u čitav savjet Božiji.

Kroz biblijsku vijest o kraju vremena su se sve sakrivene tajne odkrile. Ona ne sadržava samo to, što svak pojedini, svaka žena, svaki čovjek i ukupna općina za svoju spremnost potrebuje, nego i to, što za peterostručenu službu prema Ef 4 pripada. Tako može svaka sluga prema prakršćanskom mustrom doprinijet za razveselu tjela Kristovog, „... *dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje Sina Božjega, u čovjeka savršenog, u mjeru rasta visine Kristove*“ (Ef 4:11-16).

Ali samo onaj koji svaku Riječ Božiju respektira – i onu za ovo vrijeme – je stvarno vjeruje i tu uvrsti, gdje pripada, dobiti će je odkrivenu. Samo tako je stvarni uvod u Božiju vijest spasa moguć. To se odnosi i na svu službenu braću. Najglavnije obećanje za općinu u našem vremenu glasi: „*Evo, ja ću vam poslati Iliju proroka prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodinov; i on će obratiti srce otaca k sinovima, i srce sinova k njihovim očevima, da ne dođem i zatrem zemlju*“ (Mal 4:5-6).

Dan Gospodov je u Starom i u Novoj Oporuci jakom točno opisan. Prorok Joel piše: „... *sunce će se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodinov*“ (Joel 2:31). Prije nego dan Gospodov dođe kraju, prije nego se sunce utami i prije nego se mjesec pretvori u krv (Dj.Ap 2:20), ispunja se sada drugi dio obećanja iz Mal 3:24.

U Mat 17:11-13 i Mar 9:12-13 saopštio je naš Gospod, što je sa obećanjem Ilije povezano. ON je potvrdio službu Ivana Krstitelja, koji je u duhu i snazi Ilije nastupio, uputio ali i na ono buduće: „*Ilija će doći najpre, i urediti sve*“. Ne radi se dakle o nekom domaćom vijesti, nego o Božijom vijesti-spasa o potpunom nadoknadi svega toga, što je na početku bilo u općini i što se je izgubilo. Sve se mora opet donijeti u pravo stanje: Braća u službi i čitava općina. Kroz službu Ivana Krstitelja su se srca očeva koji su u starooporučnoj vjeri živili upravila na vjeru djece Novog Saveza, „*da pripravi Gospodinu narod gotov*“ (Luk 1:16-17). Kroz službu, koju je Bog br. Branhamu dao, će se srca istinite djece Božije vjeri apostolskih očeva vratiti natrag, da se Gospodu dobrospreman narod stvori.

Na 11. Juna 1933 g. dobio je br. Branham njegov poziv i pošiljku ispred mnogo svjedoka. Kad je on u rijeci Ohio još na nogama stajao i baš u smilsu bio da 17. osobu krsti doviknulo mu se je iz nadnaravne svijetlosti koja se je bila iznad njega savila i koju su ca. 4000 ljudi vidjeli: „**Kao sto Ivan Krstitelj**

prvom dolasku Krista ispred išao, tako ćeš ti biti sa jednom vijesti pošaljen, koja će drugom dolasku Kristovom ispred izići.“

Na večer na 7. maja 1946 došao je nebeski glasnik br. Branhamu kao Zahariji u Luk 1 i objasnio mu nebeski poziv u pojedinosti. Tek na to počeo je on njegovu jedinstvenu službu, koju je sam Bog tisućustruko potvrdio.

Konačno je dobio br. Branham tu službu u direktnam odnosu koja za plan spasa Božijega stoji, pokaz, duhovno jelo, obećanu i otkrivenu Riječ da zaspremi. Nikada mu se ali nije reklo, da on podjeli jelo. Niti, da će on umrijeti, onda da će uskrsnuti, da bi svoju službu svršio. Od svetog duha ponovo rodjena i sa svetim duhom ispunjena Božija djeca vjeruju samo, što Pismo kaže. Kako mu se je na 11. Juni 1933 g. sa neba dozvalo ide vjest cijeloga vječnog savjeta Božijeg, koja mu se je povjerila, ispred drugog dolazka Kristovog – i to se poklapa sa svjedočanstvom Svetog Pisma.

I Dj.Ap 3:21 je TAKO GOVORI GOSPOD i mora se prije ponovog dolaska ispuniti: „*Kojega valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što Bog govori ustima svih svetih proroka svojih od postanja sveta*“. Kroz vijest brata Branhama nama se je iz milosti sve nadoknadilo, što se je općinu Krista bilo izgubilo. Otkrivena Riječ se je do kraja zemajskog prodrła.

Kako je u Amosu 8:11 objavljeno, poslao je Bog jednu duševnu glad, da se Riječi Božije mogu čuti, i tako putuju ljudi tisuće kilometare, da mogu sastanke doživjeti, u kojima se otkrivena i obećana Riječ, koja se sada ispunjava, objavljuje. To je svježja mana, koju je Gospod obećao onima koji su svladali (Otk 2:17).

Sada čekamo mi na nadnaravno djelovanje Svetog Duha kao na Duhove i da sam Bog peterostruku službu svih duševnih darova, svih duševnih plodova, svih kreposti u općini nadokladi – jer kraj mora biti isti kao i početak. ON je to obećao, On će kroz ogromno duševno djelovanje sam to učiniti.

Bog je svoju slugu i proroka na 24. Decembra 1965 g. pozvao sebi. Ja kažem ovo slijedeće hotimično, da svak tko želi puno mjeru grijeha napuniti, neka to sada čini, a oni koji su za to predviđeni, da svaku Riječ vjeruju, da se od srca raduju:

Br. Branham je meni na 11. Juna 1958 g. u Dalasu u Texasu, kao prorok pred svjedocima rekao: „Brate Frank, ti ćeš se sa ovom vijesti vratiti u Njemačku natrag ...“

Br. Branham je meni na 3. Decembra 1962 godina kao prorok pred istim svjedocima rekao: „... čekaj sa podjelom jela, dok si dobio ostatak jela ...“

Navečer 11. Aprila 1966 g., dan sahrane Br. Branhama, govorio je Duh meni kao što se je u Dj.Ap 8:29 o Filipu izvijestilo: „Sada je došlo tvoje vrijeme, da podjeliš jelo i da ideš od grade do grada i da Riječ objaviš.“ Ja sam od prvog dana nebeski priziv izvršio, i mogu sa Pavlom reći: „*Ali dobivši pomoć Božju stojim do samog ovoga dana, i svjedočim i malom i velikom, ne kazujući ništa osim što proroci rekoše da će biti, i Mojsije*“ (Dj.Ap 26:22).

I to je TAKO GOVORI GOSPOD, koji me je sa zapovjednim glasom prizvao: „Moja slugo, Ja sam te prema Mat 24:45-47 odredio, da podjeliš jelo!“ – To je

isto tako istina kao Ivan 3:16. Ove doživljaje ja nisam nekada izmislio, oni su svima od šestdesetih i sedamdesetih iz kružnih pisama poznati.

Ja imam nalog, kojega je meni vječno vjerni Gospod na 2. Aprila 1962 g. pred izlazak sunca dao, u prošle 44 godine od smrti br. Branhama sam u preko 140 država izvršio. Kao Josip u Starom Oporuci što je žitnice sa naravnom hranom punio, imao sam i ja točno sedam godina vremena, dakle od 1958 g. do kraja 1965 da žitnicu sa duhovnom hranom punim (Mal 3:6-10), i smijem još uvijek djeliti. Svaka propovjed koju je br. Branham držao bila mi je dostavljena. Br. Branham me je lično Leu Mercieru poslao, koji je bio nadležan za snimke, da se one meni dostave. Dakle nije se isto Božije jelo smao u Jeffersonvillu spremilo, nego po rečenstvu Gospodajevu i ovdje. Mi ne živimo u prošlosti 1940 tih, 1950 tih, 1960 tih god. Mi i ne kitimo grob proroka. Mi živimo u prisutnosti u svakoj Riječi i dobili smo priključak na zadnje djelovanje Božije iz milosti.

Nikada još nije iz istinitog proroka postao falsi, nikada iz istine laž, još nikada iz jednog istinitog i pametnog kmeta pogani kmet. Kod Bog je sve uredjeno. Svijetlost i tame razdvojena, istina i laž od sebe razdvojena. Svako sjeme kliče na svoj način i „na njezinam plodu da je prepoznate.“ Tko je rođen od Boga vjeruje svaku Riječ, svako obećanje; i svi koji idu prema Zaručniku kao pametne djevice, i ne mrljaju se sa nebibljijskoj naukom – oni su ti u krvi janjeta oprani, u Riječi istine posvećena nevjesta i oni će biti kroz Svetog Duha pečatovani za tjelesnog rješavanja.

Sa Božijom revnosti

“...Jer revnujem za vas Božjom revnosti, jer sam vas obrekao mužu jednom, da djevojku čistu izvedem pred Krista. Ali se bojim da kako kao što zmija Evu prevari lukavstvom svojim tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Kristu“ (1Kor 11:2-3).

To je isto bila glavna zamolba br. Branhama, koji je u bjele haljine obučeno jato spašene vidio u raj. Ja smijem reći, to je sada, gdje smo mi povratu nebeskog zaručnika još puno bliže došli, isto moje nastojanje naročito od kada sam u Januaru 1981 g. bio iz tjela uzet i sa velikim, u bjelo obučenim jatom – svi su bili mladi – u uzmakujuću bio uzdignut.

Pavle se je plašio, da bi sotona, koji se prilagodi na svaku situaciju, lukavo kao zmija sa smrtnom otrovi došao kao anđeo svijetlosti i općinu vjernika mogla zavesti. Ova briga je bila opravdana, jer sotona se je prikazao već za vrijeme Joba već u sastanku sinova Božijih na nebu (Job 1:6). Da, za čuditi se, on je došao direktno na idući sastanak anđela (Job 2:4). Iza prve posjete srušilo se je sve to, što je Job pasjedovao; iza druge posjete napao je sotona Joba samog. Svejedno, kako, gdje i kroz što – uvijek ostaju ruševine, kad se sotona u jednom sastanku čuje i vidi.

Zavod Eve se je desio kroz obratnost jedne Riječi, koju je Gospod, naš Bog,

Adamu izrekao. Sotona je počeo sa rečenicom: „Dali je Bog stvarno rekao ...?“ Što je Bog govorio, stavljeno je od njega u sumlju, da se njegova laž učini vjerovatnom. Ona stara zmija je mogla Evi čak i reći: „Jesi li to čula? Dali si bila prisutna? Jeli znaš, da li je to točno?“ Za vrijeme Mojsija mogao je Korahu reći: „Jesi li ti bio prisutan, kad se je Mojsije prizvao? Dali si ti bio s njim na brdu, kad je Bog s njim govorio?“ On je mogao protivnicima za doba apostola reći: „Jeste li vi bili prisutni, kad je Pavle bio prizvan? Dali ste vi čuli glas s neba?“

Sumljenicima u naše doba mogao je on reći: „Jeste li vi bili prisutni, kad se je u Junu 1933 g. svijetlost spustila dolje? Jeste li čuli, što je anđeo Gospodnje br. Branhamu na 7. maja 1946 g. rekao?“ Još uvijek sije sotona kao kod Eve sumlju, i to, učemu reče: „Dali je stvarno Gospod k njemu govorio? Dali si ti na 2. Aprila bio prisutan? Dali si ti to čuo? Dali si bio na 3. Decembra prisutan? Dali je prorok stvarno to rekao? Dali si to čuo? Dali si u Julu 1976 g. bio prisutan, kada je Gospod zapovjedio, da mu teren u susjedstvu posveti i da na njemu gradi, ili u Septembru 1976, kada se je radilo o jelu, ili kada je Gospod u Marseilleu rekao: „Moj kmete, ustani se i čitaj 2. Timotej 4 ...!“ kad se je radilo o sedam gromova, i sva druga puta?“ Sotona zavodi svaki put na isti način, stavlja, što je Bog rekao, u pitanje i donosi tako ljude u svoj utjecaj.

Bratu Branhamu se je izričito reklo: „Ako ti uspiješ, da tebi ljudi vjeruju ...“ Neprijatelj sije uvijek sumlju na to, što je Bog rekao i zapovjedio. Nevjeri slijedi ogriješenje, prekoračenje linie. Što preostaje je neprijateljstvo između dva sjemena, kao što se je već u vrtu Edenu desilo. Jedni vjeruju Bogu i držu se toga, što je On rekao, kod drugih dobiva sumlja prevlast, oni se griješe na Božijem prizivu i na Svetom Duhu koji vodi u svu istinu. Ostaje dakle na tome, što je Gospod rekao: *“Zaista, zaista vam kažem: Koji prima onog koga posaljem mene prima; a tko prima mene prima Onog koji me posla“* (Ivan 13:20).

Da se na početku nije desio grijeh u vrtu Edenu, onda se nebi plan spašenja, kojega je Bog od vijeka zahvatio, ispunio. Da se u Maju 1977 g. ovdje u općini, iz koje se direktni nalog izvodi, nije desila strašna zaroda, nebi nitko bio na to pomislio, da se mora Božiji red opet izraditi. Sotona je zavodnik cijelog svijeta, ali vezano za uskrsnuće muškog sina naziva se „tužitelj braće“ i oboren je dolje (Otk 12:10). Mi moramo paziti, da nebi upali pod utjecaj tužitelja braće, nego da se i na ovaj pogled stavimo na stranu Božiju i Njegove Riječi i da sa Pavlom izviknemo: *“Tko će optužiti izbrane Božje?”* (Rim 8:33). To pokušava sotona i svi oni koji ispod njegova utjecaja stoje.

On se postavlja sada ispred općine, da spriječi rod muškog sina. Ali je Bog najglavniju dužnost, naime izvod i pripremu općine nevjeste, sa službom proroka povezao. Sada će se u općini sve vratiti u prvobitno stanje. Sada će biti očigladno, tko govori samo o vjesti ili tko se savija pod svakom Riječi Božijom, nalazi se u volji Božijom i tko svaku Riječ stvarno izživljava. Nepotrebne su sve diskusije. Bog će kao kod Joba (gl. 42) sve dvojuduplo nadoknaditi. Kao što u Jak 5:7-11 povezano sa povratkom Krista napisano stoji, će rana i kasna

kiša pasti, i onda će se ispuniti što je u Joelu 2:23-24 obećano: *“I vi, sinovi sionski, radujte se i veselite se u Gospodinu svomemu Bogu, jer će vam dati kišu na vrijeme, i spustit će vam kišu ranu i kasnu na vrijeme i gumna će se napuniti žita, a kace će se prelivati vinom i uljem.”* Značajno je, da je br. Branham 1955 g. u Zurichu kao i u Karlsruheu o toj temi govorio.

Tko sada ne može, kao što je br. Branham naglasio, iz čistog srca reći, kao što je Gospod, naš spasitelj, rekao: *“Jelo je moje da izvršim volju Onog koji me je poslao, i da svršim njegov posao”* (Ivan 4:34), taj nije još razumio, o čemu se stvarno radi. Nije dovoljno, o vjesti i o vjesniku, o jelu, o otkrivenom Riječi govoriti. Sada, gdje je stol Gospodnji na očigled naših neprijatelje, kojim se rugahu, tako bogato prostrt kao još nikada, moramo mi silom duhovnog jela i voljom Božijom činiti, da može On Svoje djelo dovršiti. Tko ima uši za čuti neka čuje, što Duh općini sada govori. Svaki mora da iz čistog srca reče: *“Ne moja, nego Tvoja volja neka bude!”* Savršena volja nebeskog zaručenika desiti će se sada u Njegovoj nevjesti i Kristu će se čista djevica dovesti. Amen.

“... a sad vas primiri u tijelu mesa njegova smrću njegovom, da vas svete i bez mane i bez krivice izvede preda se” (Kol 1.22).

Kao u doba Sodoma i Gomore

Uz mnoge prorice o zadnjem odrezu pred povratku Krista pripada isto perverzno stanje nešeg vremena. To je bilo u svakom dobu, ali ne u takvoj mjeri kao sada. Za doba Abrahama, kad je on dobio obećanje da će mu se uskoro roditi Izak posjetio je Gospod sam Abrahama u pratnji od dva anđela, koja su bila u muškom obliku (1Mo 18). Gospod je ostao kod Abrahama, ona dva anđela su otišla dalje u Sodom. Kada su navečer tu stigli, prihvatio ih je Lot u svoju kuću. Tu se je desilo nešto ogromno: Homoseksulani muškarci skupili su se bili ispred Lotove kuće i izazvali ga, da pošalje njih dva vani. Spašenje Lota i njegove porodice prije nego što se je Sodom i cijela okolice srušila nama je to svima poznato i može su u 1Mo 19 čitati.

U naše doba postoji homo-partnerstvo pa sve do vlade nagore, govori se otvoreno o “homo-braku”, čak i o blagoslovu istopolnih parova. Kakav je to taj brak? Bog je Adamu jednu pomoćnicu – Evu, stvorio, ali ne jednog pomoćnika. To mora na tome da ostane: *“Radajte se i množite se ...!”*

Ni jedan jedini Božiji čovjek nije bio homoseksualac – ni jedan Adam, ni jedan Abraham, ni jedan David, ni jedan Salomon, ni jedan Petar, ni jedan Pavao.

Zato što je Bog u Njegovom stvoriteljstvu htio imati red, u braku, u porodici, u njegovoj općini, dao je svom narodu propise. Za više djela odredio je On zakonodavstvo čak i smrtnu kaznu. Tri od njih su preljuba, homoseksualni odnos i ophodjenje sa životinjama: *“A čovjek koji učini preljubu s tuđom ženom, što je učinio preljubu sa ženom blišnjega svojega, da se pogubi i preljubnik i preljubnica”* (3Mo 20:10).

“Tko bi muškarca obležao kao ženu, učiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova na njih” (podgl. 13).

“Tko bi obležao živince, da se pogubi; ubijte i živince. I ako bi žena legla pod živince, ubij i ženu i živince, neka poginu, krv njihova na njih” (podgl. 15-16).

Ispod onih deset u 1Kor 6:9-10 nabrojanih djela koja isključuju iz Božijeg carstva, navedeno je isto i moželožnici. U prošlim tjednima i mjesecima bila je samo jedna vladana tema u medijama. slučajevi zlopotrebe naročito u katoličkoj crkvi. Prema internacionalnom izlaganju ima više država u kojima žrtve često tek nakon mnogo godina, se usudjuju, to što im se je načinilo izgovaraju. Počelo je sa tim, što je izišlo u Kaliforniji, i tu je katolička crkva preko dva miliona dolara za oštetu za doba od 1952-2002 g., za žrtve isplatila.

Uvod celibata za čitavo svećenstvo 1139 g. je bilo prema tome, što je Pavao u 1Tim 4:1-3 upisao, pojava prikaze: *“... slušajući lažne duhove i nauke đavolske, ... koji zabranjuju ženiti se, i zapovjedaju uzdržavati se od jela ...”* Protiv mišljenja dostojanstvenih katoličkih vodja je katolički profesor teologije Hans Kueng bio uvjeren od toga, da je celibat kriv tim presegnjavljom.

Nema niti jednog brata u Kristu, koji je homoseksualac, koji se na djeci ogriješi, koji ženu od drugaga uzima i sa njom preljubu čini niti da čak ophodi sa životinjama. Kao što se je u nevjernom odnosu padalo na muškarca ili ženu, to sada sigurno više nema.

Razmjer stvari u nevjernom svijetu je nesumljiv znak da je povratak Kristov blizu.

U Rim 1:18-32 je Pavle, Božiji čovjek, jasne riječi o ovoj temi govorio i sa time je iz biblijskog pogleda sve rečeno: *“Jer se otkriva gnjev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi ...*

Zato ih predade Bog u željama njihovih srca u nečistoću, da se pogane tjelesa njihova među njima samima ... Zato ih predade Bog u sramne slasti; jer njihove žene pretvoriše putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališe se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima su činili sram, i plaću koja trebaše za prevaru njihovu primali su na sebi ... A neki pravdu Božju poznavši da koji to čine zaslužuju smrt, ne samo to čine, nego pristaju na to i onima koji čine.”

Današnje stanje, koje je u doba Noje i u doba Sodoma bilo, nećemo mi promijeniti; isto tako će ratovi i potresi krešiti sve do velikog potresa na Sv. Andrije pukotini u Kaliforniji, što je br. Branham unaprijed rekao. Isto i provala vulkana na Islandu sa strašnim posljedicama, naročito za zračni promet, pokazuje nam, što se od jednog dana na drugi može desiti. To sve je Gospod za ovo vrijeme unaprijed rekao. Mi smijemo po tome vrijeme i uru prepoznati, naše blaženstvo sa strahom i drhtanjem stvoriti i naše glave u zrak dignuti, jer se naše spašenje približava.

Vjeroispovijed

Bog Gospod je dao Njegovom narodu Izraelu i Njegovoj novooporučnoj općini za naput, što imaju da vjeruju i što da rade. U 5Moj 6:3-9 stoji upisano:

“Čuj dakle, Izraelu, i gledaj da tako činiš, da bi ti dobro bilo i da biste se umnožili veoma u zemlji u kojoj teče mlijeko i med, kao što ti je rekao Gospodin Bog otaca tvojih. Čuj, Izraelu: Gospodin je, naš Bog jedini Gospodin. Zato ljubi Gospodina svojega Boga iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje. I neka ove riječi koje ti je zapovjedam danas budu u tvom srcu. I često ih napominji svojim sinovima, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustajes. I vezi ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik među očima. I napiši ih na dovratnicima od kuće svoje i na vratima svojim.” Ovu vjeroispovijed nalazimo mi u 5Moj 11 od podgl. 18 još jednom potvrđeno.

U hebrejskom tekstu vjeroispovijedi se zadnje slovo prve riječi i zadnje slovo zadnje riječi u jednom rečenici piše velikim slovom. Da se ne samo isgovori, nega da se svijestno i sa paštovanjem i jasno naglasi. Do današnjeg dana mole Židovi njihov „Shmah Izrael“ sa tim naglaskom.

Izrael je morao posmatrati i poslušati, što Gospod govori, da im u zemlji, koju je Bog njihovim očevima obećao, bude dobro i da budu blagoslovljeni.

Onda je slijedilo naglašenje – i Izrael je morao dobro poslušati – da je Bog Gospod JEDAN, pratčeno od zapovijedi, Boga od svega srca, od sve duše i cijelom snogom voljeti. Da Riječ Božija ostane u srcu Njegovog naroda. Da nauče svoju djecu i unučad, doma i na putu, kad i legnu i kad ustaju.

«I vezi ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik među očima ...» Bog Gospod je bio zapovijedao: *“I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred očima tvojim da ti zakon Gospodinov bude u ustima; jer te je rukom krepkom izveo Gospodin iz Egipta”* (2Mo 13:9).

“Nego složite ove riječi moje u svoje srce i dušu svoju, i vezite ih za znak sebi na ruku, i neka vam budu kao počeonik među očima vašim” (5Moj 11:18).

Tko u Jeruzalemu u molitvene prostorije na zidu plača ide, taj vidi doslovno, kako muškarci vjeroispovijed na ruci i na čelu nose vezanu sa kožnim remenom. Svaka kuća čak svaki hotel u Izraelu ima “mesusu” sa tekstom vjeroispovijedi iz 5Moj 6:3-9 u visini oči na desnoj strani ulaznih vrata pričvršćenu.

Vjeroispovijed je i bila madež, znak prepoznanje Njegovog naroda Izraela.

Sada k Novom Oporuci: U Marku 12:29-30 odgovorio je Isus na pitanje o prvom zapovjedi: *“Čuj Izraelu, Gospodin je naš Bog Gospodin JEDINI; i ljubi Gospodina svojega Boga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom!”* Ovaj književnik je potvrdio: *“Dobro, učitelju! Pravo si rekao da je JEDAN Bog, i nema drugog osim njega.”*

Bog ne eksistira u trojici, On nije od jedne osobe u tri svete osobe postao.

Ni u vječnosti ni u Starom i ni u Novom Oporuci je riječ o trojstvu. JEDAN Bog je ostao JEDAN Bog, On se je otkrio, da ostvari Svoj plan, kao Otac na nebu, u Njegovu urodjenom Sinu na zemlji i u općini kroz Svetog Duha: Bog iznad nas, Bog s nama, Bog u nama.

„... jer je *JEDAN Bog koji će opravdati obrezanje iz vjere i neobrezanje vjerom*“ (Rim 3:30).

„*Ali posrednik nije jednog; a Bog je JEDAN*“ (Gal 3:20).

„*A Kralju vječnom, Neraspadljivom, koji se ne vidi, JEDINOM premudrom Bogu čast i slava u vijekove vijekova. Amen*“ (1Tim 1:17).

Neka i mi jedinig Boga od cijele duše i cijelog srca sa našom cijelom snagom volimo kao i sami sebe (Mk 12:31).

Ali se u novooporučnu općinu već davno uvukao neprijatelj i zavaravao. Sve ide jedno pokraj drugog: istiniti vjenici, koji ostaju u istinitoj vjeroispovijedi Isukrsta i apostola, isto i oni, koji pripadaju odmetnutom kršćanstvu. Vjeroispovijedi – to jedno od Jeruzalema, to drugo od Nizeje – isključuju se između sebe.

Ta u Svetom Pismu osvijedočena vjeroispovijed ostaje u Starom i u Novoj Oporuci ista. To je za svu istinitu Božiju djecu jedino vazeća ispovijed za vjeru, nauku, krštenje i večeru. Da, za svaku biblijsku temu postoji jedan pravilni odgovor, i on ne piše ni u jednome Katekizmu, samo u Bibliji.

Svaka kršćanska crkva i vjerozajednica ima svoju ispovijed, što se vjeruje i uči. Ali svi se priznavaju za spojem nizejsko-kalcedonsku ispovjed. U Otkrivenju čitamo o religioznom ”žigu”, kojega, da svi prihvate pod pritiskom. Konačno će se u zadnjem ujedinjenju u Rimu moćna riječ reći, i tko se ispod toga ne pokloni, mora sa mučeničkoj smrti računati. Kod žiga – tog znaka zadnje svijeta obuhvatne moći – biti će pritisak izvršen.

Uvjerljiv upozor glasi:

“*Tko se god pokloni zvjeri i ikoni njezinoj, i primi zig na celo svoje ili na svoju ruku, i on će piti od vina gnjeva Božjega, koje je nepomesano utočeno u casu gnjeva njegova ...*“ (Otk 14:9-10).

Zadnje stanje je, da su 350 protestantnih crkava ujedinjene u Svjetskom Crkvenom Vijeću. I Vatikan je jasno i glasno objasnio, da su sve protestantske crkve samo kršćanske zajednice; da je jedina crkva Kristova katolička crkva, sa kojom i u kojoj svi dobijaju spas Božiji. Puni spas Božije nije ni u jednoj crkvi, on je samo u Isukrstu i mora se od svakoga lično prihvatiti i doživjeti! Dakle, ne preostaje ćerki-crkvama, koje puni spas u Isukrstu nisu dobile, ništa drugo nega da se vrate u skut matere-crkve (Otk 17).

Svi se pozivaju na Riječi u Ivanu 17:21: “... da svi jedno budu ...” i nitko ne čita u povezu, kako stvarno stoji napisano i što to znači: „*Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao*“ (Podgl. 23) – Bog u Kristu (2Kor 5:19) i Krist u nama (Kol 1:27).

Nemože se dovoljno ponoviti, da u prvim stoljećima nije bilo ni papa ni kardinala ni organizirane crkve. Jako je bilo preko 100 raznih vjernih pravaca,

postojala je ipak uvijek općina Isukrstova, koja nije bila organizacija, nego onaj od Duha Božijeg sprovedeni organizam, koje je bilo malo stado.

Tek poslije nastale su u Rimskom Carstvu kršćanske nacionalne crkve, koptičke, kaldiške, sirske, egipatske, pravoslavne i rimsko-katoličke. Ali sve ove crkve su bile narodne i državne, ne spašena općina Isukrsta.

Od Koncila u Nicei, 325 nakon Kr. i Kalcedona, 381 nakon Kr. postoji ta jednostavna, trojstvena, nicejsko-kalcedonska vjeroispovjed u kojem su pojedine rečenice nauke nosački stupovi. Isto sve crkve i nezavisne crkve, kije su poslije reformacije izišle, su to preuzele. I ta ispovjed, da Bog u tri vječnim osobama postoji, da se "apostolski" naziva, ali apostolski nije, prisiliti će se svi u Kršćanstvu, koji to do tada nisu bili preuzeli.

Kao što je Bog od Njegova naroda Izraela tražio, da vjeroispovjed na ruci i čelu nose, tako će Antikrst od svakoga tražiti, da oni njegovu vjeroispovjed na čelu i ruci nose: Čelo zanči u biblijskom simbolskom jeziku, to poprimiti; ruka znači, to poslušati i prema tome raditi.

„I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade zig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim, da nitko ne može ni kupiti ni prodati, osim tko ima zig, ili ime zvjeri, ili broj imena njezinog. Ovdje je mudrost. Tko ima um neka izračuna broj zvjeri: jer je broj čovjekov i broj njezin šest stotina i sezdeset i šest“ (Otk 13:16-18).

Mi ovdje ne ulazimo dalje u tu tematiku, davamo ali na stranici 16 izvod iz jednog interesantnog artikla od Ludwiga Schneidera, jednog svijeskopoznatog izraelskog formaliste iz Jeruzalema, koji si je pravio misli o broju 666.

“... do na kraj svijeta” (DjAp 1:8)

Na sastanku prvog vikenda u Aprilu bilo je braće i sestara iz četrnaest europskih država prisutno, da čak iz Azije i Afrike u Misijonarskom Centru u Krefeldu, da dobiju svježe jelo iz Riječ Božije.

Bilo je od prilike 900 vjernika skupljeno, a online priključeno preko 600 vjernika u 49 država. Tako su ljudi od jednog kraja svijeta do drugog mogli pratiti objavu, koja se je prevela na dvanaest jezika. Da, zadnja vijest će biti svim narodima i nacijama objavljena. Danas mi već ispred naših očiju vidimo Pismo ispunjeno.

Br. Branham se je radovao tome u Februaru 1965 g. da se je mogao telefonski prenos omogućiti i da su ljudi u cijelom državi njegov propovijed mogli čuti. Što bi danas pogledom na tehničke mogućnosti rekao? On bih se također od srca radovao.

Što mi sada smijemo doživjeti, to je jedinstveno i veličanstveno. Sam Bog se jeza to brinuo, da Njegova Biblijska vijest na puno jezika i sa pomoći moderne tehnike u najdalji čošak zemaljski dosegne. Njemu samome pripada za to čast i pohvalnost.

Od prvih vikenda se šalje redovito 4986 DVDa, 618 CDA, 1942 audio-

i 180 video-kaseta na 12 jezika. Svima vama, što vi ovo djelo potpirete, koje se izvršava u direktnom nalogu Gospoda, sa molitvama i darovima, kažem ja od srca hvala.

Misijonarenje

Uvijek i uvijek izražavaju braća, koliko su im vrijedne i blagosovjene štampane brošure, propovijedi, i kružna pisma od brata Branhama koja im se šalju. Ipak je lična obavijest isto tako i danas važna, kao i u to doba, kada je uskrsnuti Gospod slao Njegove Apostole i govorio: „*Idite u cijeli svijet i ovještuje evanđelje cijelog stvoriteljstva!*“

Plod od toga, što je Bog u mnogim zemljama učinio, naročito što se je desilo od prve posjete 1972 g. u Pakistanu, mogao sam u sastancima od 12.-22. Februara 2010 tu vidjeti.

Iako su bili sastanci djelomično blizu granice Afganistana i Irana, i radi teror-opasnosti su ih stražari policije čuvali, bilo je na devet sastanaka u šest gradova ukupno od prilike četiri tisuće ljudi prisutno. Riječ Gospodnja je izišla sa velikom punomoći i bila je od izabranih sa radosti primljena, tako da možemo o jednom neobičnom misionarskom putovanju govoriti.

Iza onih teških potresa na Haitiju i u Čilama smijemo na krasni način čuti, Bog nije govorio prazne riječi, nego da On drži što je obećao: U obadvije države su naša Braća ostala sačuvana. Na Haitiju sam se ja o tome mogao sam uvjeriti prilikom mog putovanja u Martu 2010. Dok sam putovao od Aerodroma Port au Prince do zgrade sastanka vidio sam mnogo srušenih zgrada, a zgrada Crkve je ostala čitava. Primjetio sam, kako su ljudi dobro bili obučeni i u kakvom dobrom raspoloženju su se oni nalazili, koji su bili u zgradi i ispred nje.

Propovijednik je potvrdio: „Mi nismo malodušni nego ohrabljani, jer je blizu naše spašenje. Na zgradi sastanka nije bila *niti jedna* pukotina, dok je sve oko bilo srušeno.“

Sastanak od Nedjelje 14. Marta 2010 u Port au Princu će ući u Božiju povijest spasnosti. Ljudi su bili otvoreni za Riječ i sporne točke nauke su se mogle od strane Pisma osvijetliti. Bog je stvarno darovao milost i On je ovo putovanje više nego se može moliti i razumljeti blagosovio.

Naša braća su sa zahvalom i radosti prihvatili darove koje smo im donijeli. Isto i ja se želim od srca svima onima zahvaliti, koji su pokazali sućut na sudbini naše haitiske braće i sestara. Vijerni Gospod će vam mnogo nadoknaditi.

Po nalogu Božijem djelatan

A handwritten signature in black ink, reading "Br. Frank". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke at the end.

Fotografija iz Islamabada, Pakistan, od 20. Februara 20. Februara 2010

Dio pogleda iz Port au Princa, Haiti, od 14. Marta 2010

ES GEHT NOCH EINMAL UM DIE ZAHL 666

O	I	K	O	Y	M	E	N	A	= 666
70	10	20	70	400	40	5	50	1	

Doch auch OIKOYMENA ist nicht der Name eines Menschen, sondern der einer Organisation. Die *Ökumene aller Weltreligionen* nimmt bereits endzeitliche Formen an, indem der *Ökumenische Rat der Kirchen* schon jetzt den „religiösen Pluralismus fordert und den Proselytismus verbietet“.

Nun taucht die Frage auf, welche Person trägt den Zahlenwert 666? Ist es der Papst, der den 666er Titel

V	I	C	A	R	I	U	S		F	I	L	I	I		D	E	I	= 666
5	1	100			1	5			1	50	1	1			500	1		

trägt, denn zählt man diese Zahlen* zusammen, ergeben sie 666. Dazu kommt, dass „Vicarius Filii Dei“ übersetzt „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ heißt, was im übertragenen Sinn *Antichrist* bedeutet, der an die „Stelle Christi“ tritt. Doch auch hier gilt die Frage: Ist der Papsttitel als Titel der Name eines Menschen?

*) *kleingedruckte Buchstaben haben im Lateinischm keinen Zahlenwert*

Ein religiöser Führer macht als „Stellvertreter des Sohnes Gottes“ (VICARIUS FILII DEI) die Angehörigen aller Religionen zu „Kindern Gottes“, denn sein Titel sagt ja nicht, dass er der Stellvertreter *Christi* ist, sondern des „Sohnes Gottes“. Heute schon werden die Gläubigen aller Religionen als „Söhne Gottes“ angedredet.

Diese antigöttliche Trinität: der große Drachen, der Antichrist und der falsche Prophet, tragen in dreifacher Weise die Zahl

666. Dazu kommt, dass die Zahl 6 die Zahl der Gottesfeindschaft ist. Die dreimalige 6 (666) verkörpert somit den Höhepunkt menschlicher Feindschaft gegen Gott. Die Zahl 6 bedeutet im Griechischen Stigma, d.h. Malzeichen. Dass diese drei Erkennungszeichen gerade in unserer (End-) Zeit parallel miteinander auftauchen und zudem Babylon (siehe Offenbarung 17) wieder aktuell als Gegenspieler Jerusalems auf den Plan tritt, sollte uns aufhorchen lassen.

RADI SE JOŠ JEDNOM O BROJU 666

Isto i OIKOYMENA nije ime jedne osobe, nego ime jedne organizacije. Zajednica svih svjetskih religija preuzima krajvremenski oblik, u kojem zajedničko vijeće crkava već sada „religiozni pluralizam zahtjeva.“

Dakle, pojavlja se pitanje, koja osoba nosi vrijednost broja 666? Jeli to papa, koji nosi 666-Titulu,

VICARIUS FILII DEI

jer kada se zbroje brojevi* zajedno, iznose 666. Uz to dolazi taj, „Vicarius Filii Dei“ prevedeno znači „Zamjenik Sina Božijeg“, što u prijenosnom smislu Antikrst znači, onaj koji „namjesto Krista“ stupa. Čak i ovdje važi pitanje: Jeli titula pape kao titula imena jedne osobe?

*) mala štampana slova nemaju na latinski brojčanu vrijednost

Religiozni vodilac čini kao „Zamjenik sina Božijeg“ (VICARIUS FILII DEI) pripadnike svih religija „djecom Božijom“, jer njegova titula ne kaže, da je on zamjenik Krista, nego „Sina Božijeg“. Danas se već vjernici svih religija kao „Sinovi Božiji“ oslovljavaju.

Ova protivbožja trinitarnost: Veliki Zmaj, protivkrist i falsi prorok nose u trojstručnom smislu broj 666. Uz to dolazi da je broj 6 broj Božijeg neprijateljstva. Trojduplo 6 (666) utjeluje sa tim vrhunac ljudskog neprijateljstva protiv Boga. Broj 6 znači na grčki stigma, to znači žig. Da ova tri prepoznata znaka upravo na našem (kraju) vremena paralelno skupa promoljavljaju i na plan stupaju i uz to Babylon (pogledaj Otk 17) opet činu aktualnim kao protivnike Jeruzalema.

Ako imate interes, da od nas dobojete literaturu, obratite se na sljedeću adresu:

Mission Center (Missionszentrum)
P. O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

Vi se isto možete na Internet priključiti na mjesečne sastanke svaki prvi vikend u mjesecu. Subotom navečer u 19:30h (CET), nedjeljom ujutro u 10:00h Propovijedi se mogu na 12 raznih jezika širom svijeta čuti. Sastanci u Zurihi su svake zadnje Subote u mjesecu u 14:00 h dostupni.

Imajte na tome učešća, što Bog sada čini prema Njegovu planu spašenosti!

Homepage:
<http://www.freie-volksmission.de>

E-mail:
volksmission@gmx.de ili
E.Frank@freie-volksmission.de

Tel.: +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

© copyright leži kod autora i izdavnika E. Franka.